

ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠ[] ΑΡΙΘΜ. 1/2005 ΤΟΥ Π.Π.Σ.

Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών ΗΕΑ συνήλθε σήμερα Τρίτη, 18 Ιανουαρίου 2005 υπό την προεδρία του προέδρου συν. Ιωάννη Αποστολόπουλου και με την παρουσία των τακτικών μελών συν. Ιωάννη Στεβή, Παναγιώτη Τσίρο, Παναγιώτη Βενάρδου, Αικατερίνης Δουλγεράκη, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να εκδώσει απόφαση επί της έγκλησης της κυρίας Μαρίας Τσιντέρη κατά των συν. Αντώνη Αλαφογιώργου, Νίκου Αγγελίδη, Παύλου Αλέπη και Εμμανουέλλας Αργεΐτη.

Η έγκληση της κυρίας Τσιντέρη μεταξύ άλλων αναφέρει:

«Την 7 Σεπτεμβρίου 2002 στο βραδινό δελτίο ειδήσεων της ΝΕΤ με παρουσιαστή τον δημοσιογράφο κ.Αλαφογιώργο και με τίτλο «η Μυστηριώδης Μαρία της Ριανκούρ» έδειξε το πρωτοσέλιδο της εφημερίδας «Καρφί» που θα κυκλοφορούσε την επομένη ημέρα Κυριακή.

Δεν περιορίστηκε μόνο στην εφημερίδα αλλά παρουσίασε βίντεο που είχε ληφθεί από το εξωτερικό της κατοικίας μου στο οποίο εμφανίζοντο διάφορα μέρη και χώροι αυτής, λέγοντας και ψευδή στοιχεία ότι έφυγα βιαστικά δήθεν από μαρτυρίες γειτόνων. Το βίντεο συνέχισε στο τόπο εργασίας μου με την κάμερα να εστιάζει δελτία πελατών μου.

Με τα παραπάνω διεπράχθησαν εις βάρος μου παράνομες πράξεις, χωρίς την θέλησή μου και την άδειά μου. Επιπλέον με την παρουσίαση τόσο με το πρωτοσέλιδο της εφημερίδας όσο και με το βίντεο που συνοδεύονταν με ρεπορτάζ (κ. Αγγελίδης) στο κοινό και μάλιστα σε ώρες μεγάλης ακροαματικότητας, υπέστη βαρύτατη προσβολή η προσωπικότητά μου, η αξιοπρέπεια και παραβιάστηκαν προσωπικά και επαγγελματικά δεδομένα[]».

Η εγκαλούσα εκλήθη από το ΠΠΣ και προσήλθε στις 08.06.04 ενώπιον του Συμβουλίου για παροχή διευκρινίσεων σχετική με την

έγκλησή της

Στις 22.06.04 το ΠΠΣ θεώρησε βάσιμη την έγκληση και αποφάσισε ομόφωνα την άσκηση πειθαρχικής δίωξης εναντίον των συν. Αντ. Αλαφογιώργου, Νικ. Αγγελίδη, Παύλ. Αλέπη και Εμμανουέλας Αργεΐτη, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α και θ του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ και άρθρου 2, παρ. β και η του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.

Στη συνέχεια, προσήλθαν και κατέθεσαν ενώπιον του Συμβουλίου οι μάρτυρες της εγκαλούσας και των εγκαλουμένων, καθώς και εκείνοι που εκλήθησαν αυτεπαγγέλτως από το ΠΠΣ. Τέλος, απελογήθησαν οι εγκαλούμενοι.

Το ΠΠΣ αφού έλαβε υπόψη του τις μαρτυρικές καταθέσεις και τα άλλα στοιχεία του φακέλου, καθώς και τις απολογίες των εγκαλουμένων, θεωρεί ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα:

Κατά το έτος 1994 οι αρχές ασφαλείας εμφανίζονται να διερευνούν τυχόν σχέση της εγκαλούσας με την «'ννα» της Ριανκούρ. Δηλαδή, με το πρόσωπο που είχε δώσει τηλεφωνικά πληροφορίες στον τότε αρχηγό της ΕΛΑΣ Στέφανο Μακρή, περί επικείμενης συνάντησης μελών της «17Νοέμβρη» στην οδό Ριανκούρ σε συγκεκριμένο σημείο στις 27.03.92.

Αυτό το παραδέχτηκε και η ίδια η εγκαλούσα που στην κατάθεσή της ενώπιον του ΠΠΣ, αναφέρει σχετικά: «Αν θυμάμαι καλά, το 1994 με επισκέφθηκε στο μικροβιολογικό ιατρείο όπου εργαζόμουν ως παρασκευάστρια, ένα άτομο που δήλωσε αστυνομικός και μου είπε πως με ζητά ο κ. Πεντάρης, αξιωματικός της αντιτρομοκρατικής, και μου έδωσε κάποιο τηλέφωνο να επικοινωνήσω μαζί του.

Η ίδια αρνήθηκα να πάρω το τηλέφωνο και του δήλωσα πως αν ο κ. Πεντάρης, τον οποίο δεν γνωρίζω, θέλει να επικοινωνήσει μαζί μου, να έρθει σε συγκεκριμένη ώρα στο αστυνομικό κατάστημα της Εκάλης για να με συναντήσει. Ο λόγος ήταν ότι ήθελα να είμαι μέσα στο αστυνομικό τμήμα, γιατί δεν ήξερα τι συνέβη. Ρώτησα, μάλιστα, τι με θέλει ο κ. Πεντάρης και αυτός μου απάντησε πως

θα σου εξηγήσει ο ίδιος. Πάντως, η ίδια δεν πείσθηκα ότι αυτός που ήρθε ήταν αστυνομικός. Είχα αμφιβολίες.

Η πρώτη δουλειά που έκανα ήταν να ειδοποιήσω τον σύζυγό μου για αυτό που συνέβη και όπως με συμβούλεψε κι εκείνος, πήγα την ώρα που είχα ορίσει στο αστυνομικό τμήμα της Εκάλης, περίπου τις πρώτες απογευματινές ώρες (2-3).

Όταν πήγα εκεί, ήταν πράγματι και με περίμενε ο κ. Πεντάρης. Με ρώτησε τι σχέση έχω με την «'ννα» της Ριανκούρ. Του απάντησα ποια είναι η κυρία που λέτε, δεν τη γνωρίζω. Δεν ήξερα καν ότι το Ριανκούρ ήταν οδός και νόμιζα πως ήταν επώνυμο.

Στη συνέχεια, μου εξήγησε για το επεισόδιο που είχε γίνει στην οδό αυτή και ότι η «'ννα» που ανέφερε είχε δώσει την πληροφορία για τις κινήσεις των τρομοκρατών. Πρόσθετε ότι υπάρχει κάποια πληροφορία πως το πρόσωπο εκείνο είμαι η ίδια, αλλά δεν έδωσε περισσότερες διευκρινίσεις, όταν τον ρώτησα σχετικά, λέγοντας ότι δεν έχει στοιχεία».

Αυτό επιβεβαιώνεται εξάλλου και σε έγγραφο που κατά το ίδιο διάστημα διέρρευσε, προφανώς προερχόμενο από το χώρο των αρχών ασφαλείας, έγγραφο με τον τίτλο ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ και κάτωθι αυτού «θέμα: Πληροφοριοδότης ANNA □ Υπόθεση Λ. Ριανκούρ». Το έγγραφο αυτό που επιγράφεται ως ανήκον στην ΔΑΑ προφανώς Διεύθυνση Ασφαλείας Αθηνών, δεν φέρει ημερομηνία, ούτε υπογραφή, πλην όμως εκτιμάται ως γνήσιο και συνεπώς όχι άνευ σημασίας, αφού περιλαμβάνει αναφορές 27 σελίδων σχετικά με το θέμα.

Στο έγγραφο αυτό εκτίθενται με ιδιαίτερες λεπτομέρειες στοιχεία που αφορούν την εγκαλούσα, από το τι περιλαμβάνεται στην φορολογική δήλωση του συζύγου της, μέχρι τα πρόσωπα με τα οποία συναντάται, τα τηλεφωνήματα και οι εν γένει κινήσεις της, αξιολόγηση δεδομένων και συγκεκριμένες προτάσεις για περαιτέρω έρευνα.

Η εγκαλούσα καταθέτει επίσης ότι το 1996 είχε συνάντηση με τον

δημοσιογράφο Σ.Β., ο οποίος της δήλωσε ότι έχει ορισμένα στοιχεία που την συσχετίζουν με την 'ννα της Ριανκούρ. Ο δικηγόρος της του δήλωσε πως αν υπάρχουν στοιχεία, να δημοσιευτούν. Πάντως, δεν έγινε τότε καμία δημοσίευση.

Το θέμα του επεισοδίου της οδού Ριανκούρ απασχόλησε έντονα την επικαιρότητα μετά τις αρχικές συλλήψεις μελών της 17N το θέρος του 2002. Αρχικά με ασαφείς προσδιορισμούς και σταδιακά πιο συγκεκριμένα, πολλά ηλεκτρονικά ΜΜΕ και εφημερίδες παρουσίαζαν την εγκαλούσα ως φερόμενη να είναι η πληροφοριοδότης της αστυνομίας, η γνωστή με το προσωνύμιο «'ννα της Ριανκούρ».

Οι σχετικές πληροφορίες προέρχονταν από ηγετικά στελέχη της αστυνομίας, γεγονός που παραδέχεται και η ίδια η εγκαλούσα, με τις δικές της εξηγήσεις, σημειώνοντας στην κατάθεσή της: «Πιστεύω ότι όλη αυτή η σκευωρία εναντίον μου έγινε από αυτούς που ήθελαν να φάνε τα χρήματα της επικήρυξης». Ακόμη δηλώνει: «Για την όλη αυτή ταλαιπωρία και διασυρμό μου, έχω προσφύγει στη Δικαιοσύνη. Έχω κάνει μηνύσεις εναντίον του πρώην αρχηγού της αστυνομίας κ. Μακρή, ο οποίος στη δίκη της 17N δήλωσε ότι δεν με γνωρίζει, αλλά από την φωνή μου κατάλαβε ότι είμαι εγώ η «Μαρία της Ριανκούρ». Ο κ. Μακρής έχει υποστηρίξει μάλιστα, ότι η «'ννα της Ριανκούρ» του είχε υποδείξει να βάλει τα 13.000.000 της συμφωνίας σε τενεκέ σκουπιδιών, στη διεύθυνση έξω από το σπίτι μου.

Μήνυση έχω υποβάλει και εναντίον του κ. Λαμπαδιάρη, που διαδέχθηκε τον κ. Μακρή στην αρχηγεία της αστυνομίας, που ισχυρίστηκε ότι βρήκε την «'ννα της Ριανκούρ» και πως είμαι εγώ, ύστερα από παρακολούθηση.

Στην ίδια μήνυση εγκαλώ και τον πρώην δ/ντή ασφαλείας Αττικής κ. Αποστολόπουλο, που όπως ισχυρίστηκε, του ανέθεσε ο κ. Λαμπαδιάρης την παρακολούθησή μου, ακόμη τον κ. Γκιώνη, αστυνομικό, που είχε μοτοσυκλέτα και με παρακολουθούσε, όπως ανέφερε, τον βουλευτή κ. Καμμένο, που στη δίκη ανέφερε ότι είναι βέβαιος ότι εγώ είμαι η «Μαρία της Ριανκούρ»».

Στις 07.09.02 στο βραδινό (21.00) δελτίο ειδήσεων της NET, υπήρχε αντίστοιχο θέμα με τίτλο «η μυστηριώδης Μαρία της Ριανκούρ», το οποίο, μεταξύ άλλων, παρουσίαζε το πρωτοσέλιδο της εφημερίδας «Καρφί» που θα κυκλοφορούσε την επομένη, με εκτενή αναφορά στο πρόσωπο της εγκαλούσας και φωτογραφία της. Επίσης, μεταδόθηκε βίντεο που περιλάμβανε εικόνες από το εξωτερικό μέρος της οικίας της εγκαλούσας και εικόνες από το χώρο της επαγγελματικής της εγκατάστασης.

Η παρουσίαση, όμως, του πρωτοσέλιδου της ως άνω εφημερίδας, που αναφερόταν στο πρόσωπο της εγκαλούσας, με την επίκληση μάλιστα των αντίστοιχων πληροφοριών από την ηγεσία της αστυνομίας, δεν συνιστούσε αντιδεοντολογική συμπεριφορά, όπως υποστηρίζει η εγκαλούσα, πολύ περισσότερο καθώς διατυπώνονταν επιφυλάξεις για το τι συνέβαινε στην πραγματικότητα.

Εξάλλου, η παρουσίαση πλάνων από το εξωτερικό της κατοικίας της εγκαλούσας δεν παραβιάζει το άσυλο, καθώς αυτό αναφέρεται στο εσωτερικό της που προφανώς δεν είναι βατό προς τους τρίτους. Ως προς τα πλάνα από τον επαγγελματικό της χώρο, δεν υπάρχει επίσης παραβίαση καθώς το σχετικό βίντεο παρουσιάζει μεν εσωτερικό χώρο, αλλά εκτεθειμένο ήδη στην κοινή θέα, καθώς στις δύο πλευρές από πάνω έως κάτω, υπάρχουν μόνο υαλοπίνακες και η λήψη έγινε από τον εξωτερικό χώρο. Ούτε στην μαγνητοσκοπημένη αυτή παρουσίαση εντοπίζονται στοιχεία πελατών, όπως ισχυρίζεται η εγκαλούσα, καθώς τα έγγραφα που εμφανίζονται σε ανοικτό ντοσιέ είναι εντελώς δυσανάγνωστα, λόγω της απόστασης. Η παρουσίαση των πλάνων αυτών δεν εντάσσεται βέβαια στην λειτουργία της ουσιαστικής δημοσιογραφίας, καθώς ουδέν προσθέτει στο όλο θέμα.

Η εγκαλούσα υποστηρίζει: «θεωρώ ότι η παρουσίαση του θέματος από δημοσιογράφους, πολύ περισσότερο μάλιστα αφού έγινε πριν από τις δηλώσεις των μηνυομένων, παραβίαζε κατάφωρα την δημοσιογραφική δεοντολογία. Βασικό στοιχείο στο οποίο στηρίζονταν ήταν μια ανυπόγραφη έκθεση -και συγκεκριμένα, ένα ανυπόγραφο ενημερωτικό σημείωμα της αστυνομίας, όπως το αναφέρουν-, που κατά το περιεχόμενό της ήταν, κατά τη γνώμη

μου, κατασκευασμένη»». Πλην όμως, ο ισχυρισμός της αυτός δεν ευσταθεί καθώς όπως και η ίδια επανειλημμένα έχει αναφέρει τα εν λόγω στελέχη της αστυνομίας πολύ πριν από τις δηλώσεις τους αυτές, έδιδαν σειρά πληροφοριών προς τους δημοσιογράφους, σχετικά με την παρακολούθησή της ως ύποπτης για εμπλοκή στην υπόθεση «Ριανκούρ», με το ρόλο της πληροφοριοδότριας. Οι δηλώσεις τους απλά επιβεβαίωσαν τα μέχρι τότε συμβαίνοντα, ανεξάρτητα βέβαια από το κατά πόσον οι ισχυρισμοί τους είναι βάσιμοι, στοιχείο που θα κριθεί κατά την δρομολογηθείσα δικαστική διαδικασία. Το ότι πολύ πριν υπήρχαν οι πληροφορίες περί ερευνών της αστυνομίας, σχετικά με την εγκαλούσα ως ενεχόμενη στην «υπόθεση Ριανκούρ», καταθέτουν εξάλλου πολλοί μάρτυρες κατά την ενώπιον του Συμβουλίου εξέτασή τους, τόσο από την πλευρά της εγκαλούσας όσο και από την πλευρά των εγκαλουμένων και δεν θεωρείται ότι αυτό επιδέχεται αμφισβήτηση.

Και όσον αφορά το «ενημερωτικό σημείωμα» αυτό ήταν γνωστό σε δημοσιογράφους από οκταετίας περίπου, χωρίς όμως να υπάρξουν σχετικά οποιαδήποτε δημοσιεύματα για το πρόσωπο της εγκαλούσας, αφού δεν υπήρχε η απαραίτητη διασταύρωση.

Ο πρώτος των εγκαλουμένων συν. Αντ. Αλαφογιώργος στην απολογία του μεταξύ άλλων αναφέρει: «Από τη στιγμή που διατηρεί κανείς επιφυλάξεις, δεν θεωρώ ότι θίγεται η τιμή και η υπόληψη των προσώπων που αναφέρονται. Το θέμα βασιζόταν σε ρεπορτάζ συναδέλφων και στο συγκεκριμένο θέμα, πέρα από τις αναφορές άλλων δημοσιογράφων, είχαν ως πηγή την αστυνομία, όπως και οι ίδιοι δήλωναν».

Ο δεύτερος των εγκαλουμένων συν. Νικ. Αγγελίδης στην απολογία του μεταξύ άλλων αναφέρει: «Πήγαμε με τηλεοπτικό συνεργείο στην οικία της κυρίας που φωτογραφίζετο από την εφημερίδα «Στο Καρφί» ως η «Μαρία της Ριανκούρ» και προσπαθήσαμε να την εντοπίσουμε και να συνομιλήσουμε μαζί της. Κάτι τέτοιο δεν κατέστη δυνατό, καθότι απουσίαζε. Στη συνέχεια, βρεθήκαμε έξω από τα γραφεία της επιχείρησης που διατηρούσε στον Αγ. Στέφανο Αττικής, προσπαθώντας να την εντοπίσουμε και εκεί, κάτι που

επίσης δεν κατέστη δυνατό, διότι το γραφείο ήταν κλειστό. Το ρεπορτάζ που κάναμε ήταν μέσα στο πλαίσιο της δεοντολογίας, χωρίς να έχουμε σκοπό ή εντολή να ενοχοποιήσουμε κάποιο συγκεκριμένο άτομο□

□ Δεν πιστεύω ότι βιντεοσκοπώντας έξω από την βιτρίνα παραβιάσθηκε η δεοντολογία, καθώς οι λήψεις έγιναν εξωτερικά. Το δε γραφείο είχε από τις δύο πλευρές τζαμαρία και τα εντός αυτού αντικείμενα, βρίσκονταν σε κοινή θέα».

Ο τρίτος των εγκαλουμένων συν. Παύλος Αλέπης στην απολογία του μεταξύ άλλων αναφέρει: «□Οι πληροφορίες του ρεπορτάζ που μετεδόθη, βασίσθηκαν σε πηγές του υπουργείου Δημ. Τάξης□ Η δεοντολογία τηρήθηκε και οι επιφυλάξεις ως προς την εμπλοκή ή όχι της εν λόγω κυρίας υπογραμμίσθηκε δεόντως εκ των πραγμάτων με την κλήση που δέχθηκε από τις δικαστικές αρχές κατά την δίκη των μελών της 17Νοέμβρη».

Η τέταρτη των εγκαλουμένων συν. Εμμανουέλλα Αργεΐτη στην απολογία της μεταξύ άλλων αναφέρει: «□Το ρεπορτάζ που προβλήθηκε στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων της ΝΕΤ, στηρίχθηκε σε πληροφορίες προερχόμενες από αστυνομικές πηγές. Κατά τη συγγραφή του διατηρήθηκαν επιφυλάξεις ως προς το όνομα της πληροφοριοδότης και θεωρώ πως τηρήθηκε η δεοντολογία□.».

Θα πρέπει τέλος να σημειωθεί πως οι πληροφορίες που διέρρεαν από ηγετικά στελέχη των αρχών ασφαλείας σχετικά με το πρόσωπο της εγκαλούσας, οδήγησαν και τις δικαστικές αρχές στο συμπέρασμα ότι ενδεχομένως εκείνη ε γνώριζε στοιχεία από τη δράση της «17Ν», για τούτο και εκλήθη να καταθέσει ως μάρτυρας στη σχετική δίκη. Και βέβαια δεν μπορεί να διατυπωθεί μομφή κατά των αρμοδίων δικαστικών λειτουργών για την κρίση τους αυτή, που ήταν απόρροια των πληροφοριών της αστυνομίας.

Απ□ όλα τα ανωτέρω, το ΠΠΣ θεωρεί πως οι εγκαλούμενοι δημοσιογράφοι δεν παραβίασαν την δεοντολογία και κρίνονται ομόφωνα μη ελεγκτέοι πειθαρχικά.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Τρίτη, 01.03.05.

Ο πρόεδρος

Η γραμματέας

Ιωάν. Αποστολόπουλος

Μαρία Χριστοφοράτου